

[Jefsen Christensen.]

at vi fra vor Side har stillet Forslag om § 9. Grunden til, at vi har stillet dette Forslag, er, at det overraskede alle — det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) var ogsaa inde paa, at der fra alle Sider rejstes Kritik imod Kornloven —, at den Kornlov, vi dengang havde, ikke førte Kornprisen højere op for Landmændene end til 11 Kr. eller deromkring. Hvorfor? Fordi de Lagre, der dengang forefandtes, og de Salgsmuligheder, der var til Stede, førte med sig — det vil jeg i hvert Fald hævde som noget, der er sagt fra mange Sider —, at det kornkøbende Landbrug foretrak udenlandsk Korn, fordi Afgiften af det udenlandske Korn senere skulde fordeles til dem, der havde købt det. Det var Grunden til, at vi i sin Tid stillede Forslag om § 9, slet ikke, at vi vilde beskytte Spekulation af Kornhandlere eller noget som helst i den Retning.

Jeg vil gerne henvise til det sidste, den højtærede Landbrugsminister sagde, at der ved disse Forslag er sket et fuldkomment Brud med den Udvikling, der er foregaaet inden for dansk Landbrug i de sidste 50 Aar. Det er fuldkommen rigtigt, men det er ogsaa rigtigt, som det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) hævdede, at dette Brud er saavist ikke hidført ved Landbrugets egen Vilje; det er hidført af de Dumpingpriser, hvortil andre Lande i Kraft af Eksporttilskud i de paagældende Lande sælger Korn til Danmark. Her er ikke Tale om en ligelig Konkurrence med andre Landes Korndyrkere, her er Tale om en Pris, hidført ved kunstige Foranstaltninger fra andre Landes Side, som gør det fuldkommen umuligt at dyrke Korn her i Landet til en Pris, der kan give Forrentning, uanset af hvilken Kvalitet den Jord er, som Kornet gror paa.

Det kunde vi jo tage os let, hvis der ikke samtidig var sket en stærk Afspærring af Mulighederne for at udføre de dyriske Produkter, som vi hidtil har kunnet omsætte Kornet i. Men naar man vil bestride, at Kornprisen i nogen Grad danner Basis for Rentabiliteten, eller om jeg saa maa sige et Grundlag, ud fra hvilket man maa skønne over, om det overhovedet kan betale sig, at producere andre Landbrugsvarer, vil jeg derom sige, at det er jeg ganske sikker paa, Kornprisen gør. Jeg tør paa staa, at der i de sidste Aar er blevet fedet Tusinder af Udsætterkøer her i Landet, som slet ikke har været det Korn værd, man har fyldt i Køerne. Hvis man havde destrueret dem og ført dem ud af Be-

drifterne saa magre, som de var, havde man staaet sig langt bedre ved det. Er der nogen, der tror, at det kan nytte at fede Køer, som koster 9—10—11 Øre Pundet, naar det at fremstille et Pund Kød kræver 4 Pund Korn? Det, der frister til at gøre det, er den lave Kornpris, som man tror kan udnyttes til Fedning af Kreaturer, der slet ikke er Fedning værd. Det er derfor, jeg siger, at en fornuftig Kornpris kan danne Grundlag for et Skøn over, hvorvidt det overhovedet kan betale sig at producere de andre Varer, som Landbruget fremstiller.

Jeg er ogsaa nogenlunde sikker paa, at Bundprisen paa Korn vil regulere mange Forhold, ogsaa paa Spekulationens Omraade, ikke mindst i Kornhandelen, og gøre det hele langt mere stabilt, end om vi har disse svingende Forhold. For naar den højtærede Landbrugsminister nu taler saa meget om Spekulationen fra de Folk, der ligger inde med Kornlagrene, saa tror jeg nu ikke, det har saa forfærdelig meget paa sig, og naar han siger, at de, hvis vi nu vedtager en Lov, skal betale en Afgift af det Korn, der ligger paa Lagre, selv om det er Korn, der er avlet her i Landet, og som Købmændene har maattet overtage — som den ærede Ordfører (Lange) ganske rigtigt siger — som Betaling for den Kredit, de har hos Købmanden, synes jeg, at man er ude i det urimelige. Jeg vil dog gerne i denne Forbindelse stille det Spørgsmaal: Skal de samme Købmænd saa ogsaa ved en eventuel Kornlovs Bortfald have Erstatning for det Korn, de har liggende paa Lager til forhøjet Pris, og som de senere bliver nødt til at sælge for en lavere Pris?

Nej, jeg tror ikke, vi kan vedtage en Kornlov, ligegyldigt paa hvilket Tidspunkt det sker, uden at der vil klæbe Skavanker derved og blive visse Overgangsvanskeligheder, som dog inden ret længe vil forsvinde; ligegyldigt om vi vedtager en Kornlov nu eller til December, vil der opstaa Overgangsvanskeligheder, og Overgangstiden kan føre med sig, at enkelte faar en Fordel, medens andre lider nogen Skade. Men det, der for mig er afgørende, er Hensynet til alle de mange Mennesker, som desværre maa besaa deres Marker paa Grundlag af Høstpantebreve; de bør ikke komme ud for det en Gang til, at Rigsdagen hjemsendes, uden at der er gjort noget for, at de ikke tvinges til for at indløse deres Høstpantebreve at sælge deres Korn til Underpris. Vi kan nemlig ikke hvert Aar regne med den Tilfældighed, der indtraf i Fjor, at Tyskland købte saa meget Korn her i Landet, at det en kort